

Temps Ordinari - Tercer diumenge

[Jo 3,1-5,10](#)

[1 Co 7,29-31](#)

[Mc 1,14-20](#)

El Senyor compta amb mi per a la més gran de les tasques esperant tant de mi, em fa créixer ¿Recordau aquell dia que us van donar la notícia tan esperada "tindràs un fill / nét"? (potser mai no arribava! i ja estàvem anguniosos). Fou una Bona Notícia que canvià el rumb de la vida: hores de mirar la criatura, de "caure la baba", de cuidar-la... Beneït el qui ens dóna aquestes bones notícies. Avui comencem la lectura de la **BONA NOTÍCIA** (= evangeli) segons Marc. Beneït Marc que ens la dóna. Tant de bo la Bona Notícia de Jesús canviés el rumb de la nostra vida.**1.** Avui Marc ens trasllada a un llac blau. Nosaltres imaginem un dia de sol, el verd vibrant amb lliris grocs i blancs, una atmosfera nítida i plena de llum (els que han tingut la sort d'estar a Galilea saben la bellesa exuberant del Llac). I enmig de tanta bellesa, **un home de Natzaret, fuster-paleta, fort, d'uns 30 anys.** Ha tornat del Jordà quan li han empresonat l'amic Joan Baptista. Ell sent que ara l'Esperit l'impulsa a prendre la torxa, a parlar, quan han fet callar brutalment el seu mestre. (Fa goig de recordar que en els nostres dies també Òscar Romero va començar a parlar una paraula valent quan mataren el seu amic el P. Rutilio Grande, jesuïta). El camí de Jesús comença sota el signe de la *contrarietat*, d'un empresonament. El mateix passarà a l'inici de la predicació dels deixebles (com veurem a Mc 6,7-30) El Senyor obre la boca, provocador, utòpic; diu coses que tothom espera i desitja i que ningú no s'atreveix ni a dir ni a esperar (com ara, en una època tan conformista, subjecta als mandats dels qui tenen els fils de la globalització, del mercat...). Ha esclatat una Bona Notícia enmig de la bellesa del Llac de Galilea... i al cap de 20 segles encara mou els nostres cors...! Caldria estar hores veient el que fa, escoltant el que diu. Caldria tornar-ho a escoltar com a paraula nova, viva, creadora, que ens desperta de les somnolències en què sovint caiem.**2.** Diu: **"Creieu-vos-ho és possible un món nou, diferent, segons Déu l'havia pensat".** Un altre món és possible. És possible el Regne de Déu, el món on qui regna és Déu:

- § i no el món on regnen els ídols de l'Imperi Romà de torn.

(Ep! Foren importants els grans béns de la globalització romana: xarxa de carreteres, oferta de cultura i civilització, etc. Però - com passa sovint avui dia- foren absolutitzats com a déus a qui cal sacrificar la llibertat, sotmetre's al pensament únic... Crearen massa esclaus, enviaren massa gent a les cunetes de la història, hi hagué massa sacrificis humans oferts a aquestes divinitats).

- § i no les religions on regnen les imposicions dels fariseïsmes de torn. Déu és un Déu paternal/maternal, el dissabte per a l'Home i no l'home per al dissabte, etc.

Jesús diu: *Déu s'hi ha encaparrat, se'ns acosta.* Convertiu-vos a l'estil del Regne. Poseu-vos a funcionar amb aquest estil. Ens anima a tornar a somniar la Utopia, a fer un cor gran, esperançat; com si ens digués *deixeu-vos de "xorrades",* feu un cor ben gran, com el del Pare.**3.** Des d'ara Jesús, tot al llarg de l'evangeli de Marc, **anirà sempre acompanyat dels seus amics, els deixebles (ells són la companyia de Jesús!).** És amb ells (= nosaltres) que repartirà la Bona Nova. Sembla que a Marc li agradi deixar clar que tots ells són bastant vulgarets (com tots nosaltres...!). Joan i Jaume Zebedeu, *els fills del tro* (els "Bonaergues"); Pere, del qual, quan hom llegeix l'evangeli de Marc no sap si és "pedra sòlida", o si és un *cap dur*; Leví, *el públicà*; Simó, el zelós (deuria ser *impertinent, violent*). I per acabar l'Iscaïot! Però Jesús se'ls estima, necessita l'amistat dels seus (= la meua); els necessita per a repartir la Bona Notícia, per dir al món "la gran esperança", per dir que el món nou... és possible! I per, amb ells, començar-lo a fer present. Comptant amb ells, els fa créixer. El Senyor compta amb ells (compta amb mi) per dur a terme la mes gran de les tasques. **Comptant amb mi per a la més gran de les tasques, em fa créixer. Em mesura no amb les futeses del cada dia, sinó amb coses grans... amb el Regne!** Aquesta és la Bona Notícia amb què comencem l'any. El Senyor em necessita, a la vora del Llac de Galilea també em diu que em vol fer pescador d'homes.

ETIQUETES

BONA NOTÍCIA LLAC JOAN BAPTISTA REGNE FARISEISME DEIXEBLES